

Není pochyb: byl to vrchol Eurotage...“.

Soubor Lucerna patří bezesporu mezi nejperspektivnější pražské divadelní soubory... Ide tedy cestou netradičního divadla se snahou po syntéze všeho progresivního v minulosti i současnosti. Hledá, našel a tvorí umělecké obsahy i prostředky vyjadření, které jsou adekvátní náladám, pocitům, představám a estetickým názorům mladých, moderních lidí...

Všichni onemocněli divadlem. Podepsáno vn.

Vlčerní Praha 8. 8. 1978.

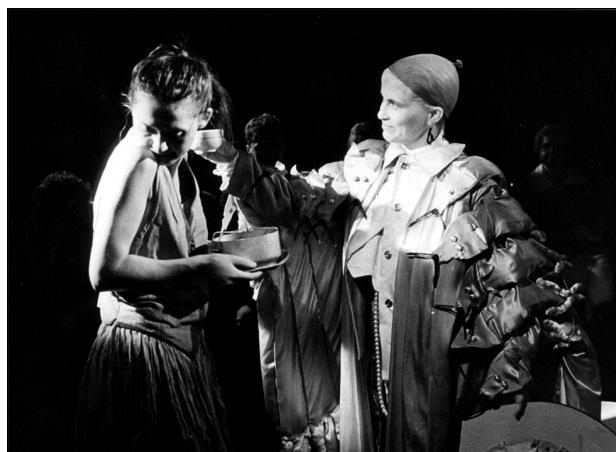
Písň sladké Francie, scénář a r. M. Viktorin, 1979 Bílé noci (Dostoevskij), r. Jar. Kazda, 100. představení, Charaktery, JH, Rodina Tótů (Örkény), r. M. Viktorin a Jar. Fišer. 1980 Byl A. J. (Zd. Petrželka, později pseudonym A. J. Pitinský), r. P. Scherhaufer

261 / Neapolskou chorobu Karla Steigerwalda Lucerna uvedla jako československou premiéru, 1988.

(DNP Brno), 1981 Svit', svit', má hvězdo (Mitta), úspěchy na přehlídkách i v zahraničí. 1984 společná insc. Lucerny a Anebdivadla Hostinec U zeleného papouška (Schnitzler), r. Scherhaufer (v DS r. celkem 8x).

V pol. 80. let 40 členů, vesměs mladí, ved. Pavel Grégr, h. každou středu v Malostranské besedě. 1987 Zahraj to znovu, Same, 1988 Neapolská choroba (K. Steigerwald), r. Scherhaufer (v historii DS už 25. čs. premiéra). 1989 Služky (J. Genet). Od 1990 název Divadlo Malostranská beseda, 1991 ved. L. Žilka. 1991

262 / Divadlo Lucerna, Jean Genet: Služky. Na snímku Zofia Trimannová jako Claire a Eva Stanislavová v roli Milostivé. Režie Peter Scherhaufer, scéna a kostýmy Petr Lébl, 1989.

Hodinový hoteliér. Další r. též O. Kužílek, J. Borna, J. Kališová, z DS J. Doubrava, St. Franěk ad., v. též T. Žižka, M. Kališ. Od 1997 r. a ved. A. Staněk (předtím r. Pro100r Brno), Horror (Goldflam). Po 2000 při DS Studio divadla Lucerna, ved. J. Pochořelický, r. též Jar. Fišer.

1998 v MB nultý ročník Mezinárodního festivalu amatérských divadel festivalu MB‘apostrof za účasti Lucerny, Pro100ru a Teatro San Martín de Caracas, důraz na účast slovenských DS, dílny. 2002 3. ročník MB‘apostrof, 18 insc. 13 DS z ČR, SR, Maďarska, Litvy, Venezuela.

90. léta

1992 zal. *Kulturně divadelní spolek Puchmajer* (Ant. Jar. P. 1769-1820, kněz, básník, překladatel a organizátor národního a kulturního života) studenty div. vědy na FF UK a jejich přáteli, vystupoval v Divadle v Reznické, v Rubínu a v P-klubu v Trojické, 8 kmenových členů, org. ved. Vl. Mikulka. 1997 Rasovna pro všechny, účast na ŠP 1997, do 2001 15 inscenací (přes 60 představení) nepříliš známých autorů (Artman, Vvěděnskij, Vian), důraz na původní souborovou držbu, autorské projekty M. Švejdý a Vl. Mikulky, např. Poleno, Nespojenost!!!, Hoši z národního, aktovka O Štěpánce a zlých lidech. Od konce 90. let stálá scéna v Rubínu na Malé Straně. 2002 Ostrá střelba, šťastné cíle (M. J. Švejda), r. Vl. Mikulka. Účast na Příští vlna/Next wave, festivalu Mezi plasty, Div. festivalu evropských regionů v Hradci Králové, na bechyňském Divadle v trávě, Stodůlecký Píseček, ŠP, JH.

Kulturně–divadelní spolek Puchmajer, sdružující bývalé studenty teatrologie Filozofické fakulty Univerzity Karlovy (dnes renomované kritiky V. Mikulku, M.J. Švejdu a J. Škorpila), jímž prošla řada dalších „divadelních intelektuálů“ (od r. 1992 celkem 46), oslavil v lednu 2002 desetiletí své existence. Od svého vzniku připravil tento „spolek mýrného humoru v mezích přísné ironie“ 16 inscenací.

Divadelní noviny 2002, č. 3.

1999-2002 Studio moderní pantomimy a pohybového divadla, ved. V. Guth, sídlo v ZŠ Karmelitská, též dílny. Vystoupení v klubech.

CČAD, s. 53, 61, 65, 125, 157, 158, 160, 166, 205, 250, 310, 312, 317, 353; obr. s. 50: Cedule k představení Kajetánského divadla v Praze Faust druhý a Rohovin Čtverohý, 1837; s. 53: Refektář u Kajetánu v Praze sloužil 1828-1837 jako div. místo českých ochotníků; s. 54: Cedule k představení Štěpánkovy veselohry Pivoval v Sojkově, uvedenému 31. 5. 1835 v Kajetánském divadle na Malé Straně v Praze; s. 251: Alexander Blok: Dvanáct, Divadlo Na okraji Praha, r. Zdenek Potužil, na snímku Miki Jelínek a Petr Matějů, 1971; s. 254: BA-LA-DE, A - studio Divadla na okraji Praha, scénář s použitím textů Miroslava Krleži a r. Zdenek Potužil, 1974; s. 257: Orfeus, Oldřich Wenzl: Rozházené kopretiny, 1975; Josef Frič: Tajemství vodních květin, 1985; s. 260: Zuzana Trojanová: Nemožně zelená krajina, A - studio Praha, scénář a r. Jan Badalec, 1981; s. 262: Oldřich Wenzl: Loučení není tak těžké, jak by se zdálo, ale nemám je rád, 1980; s. 299: V. M. Šukšin: Charaktery, soubor Lucerna Praha, r. Zdeněk Pospíšil j. h., 1979; s. 313: Tadeusz Różewicz: Kartotéka, soubor Lampa Praha, r. Jiří Langer, na snímku Petr Gruša, 1986; s. 318: Woody Allen: Zahraj to znovu, Same, Lucerna Praha, r. Peter Scherhaufer, tento soubor Malostranské besedy vytvořil v 80. letech zajímavý typ amatérského repertoárového divadla, kdy r. svěřoval předním osobnostem profesionální alternativní scény, 1987. DČD I, s. 350-351; II, s. 269-281; obr. s. 271: Refektář teatinského kláštera v Praze, kde v letech 1834-1837 bývalo Kajetánské divadlo; s. 273: Cedule k představení quodlibetu uvedenému v Kajetánském divadle v Praze 8. VI. 1835; s. 277: Cedule k představení Štěpánkovy veselohry Pivoval v Sojkově uspořádanému 31. V. 1835 v Kajetánském divadle; III, s. 181; s. 182: Výjev z ochotnického představení hry F. F. Šamberka Josef Kajetán Tyl. Malostranská beseda, Praha. 1883; s. 190: G. Toužil v kabaretním výstupu Karty. Malostranská beseda, Praha; s. 191: L. Klumperk jako dámský imitátor. Malostranská beseda, Praha; IV, s. 542. Javorin; Smékalová s. 77-78; Ve službách Thalie II, s. 290-291; Vondráček 1956 I; 1957 II.